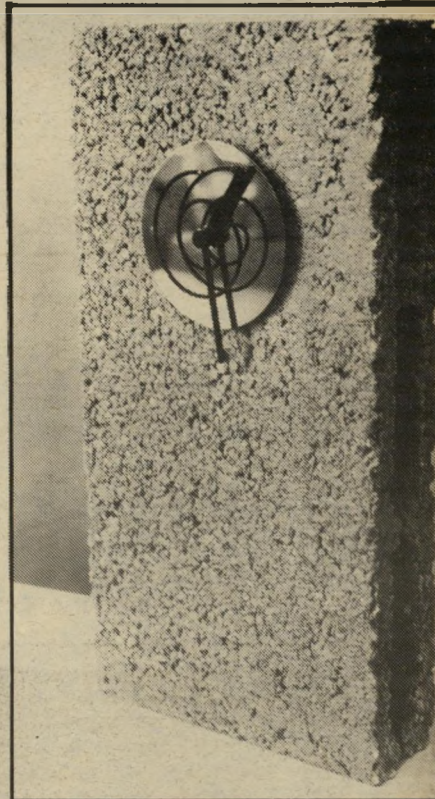

סליחה,

מה השעה?

בין כל החללים והחללות לאמנות נשית, גברית, ילדותית, קונצפטואלית, אולטרה-מורדרית, ניה ושאר דברים המובנים רק למלכים שמוכנים ללכת עירומים, שנפתחו ברחוב שינקין התלי אביבי בשנות הפריחה שלו, אני אהבתי חנות קטנה שייצרה והציגה דברים של ממש: אהילים בצורת ענן, ירח ושמש, מגורות קריאה העומדות על רגל מעניינת, תכשיטים בצורת סוכריות, שעוני-קיר מעניינים ופונקציונאליים ועוד רכיבי

שעון קיר

רים, שאם מתעקשים, אפשר לקרוא להם אמנות, ולמרות זאת אפשר גם להשתמש בהם. היום מציגים בקקטוס, ברחוב שינקין 30, תערוכה יפהפיה של שעונים, מעשה ידיהם של אנשים צעירים שבינתיים מסתפקים בתואר

מעצבים ואולי משום כך התוצרת שלהם כלי-כך מעניינת וגם אפשר להשתמש בה ואפילו לרעת מה השעה. בתערוכה יש 40 שעונים שמחים, מעניינים ומלאי-הומור. כדאי לראות, ואפשר גם לקנות.

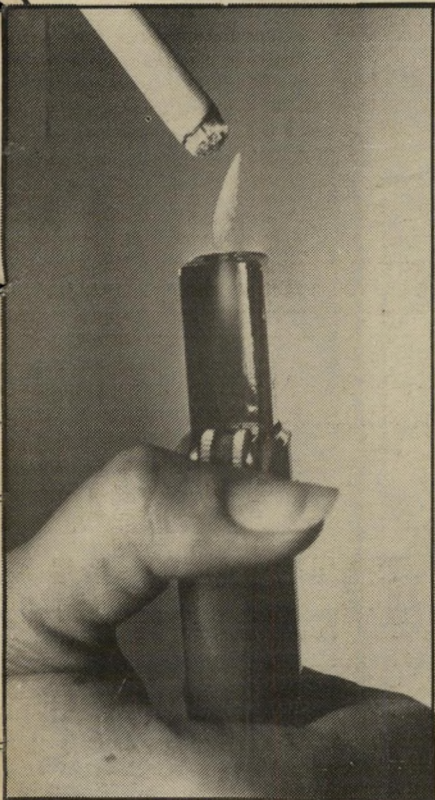
שעון קיץ

לך ועשן

במרחבי ישראל

כמו כל הרברים הרציניים בעולם, גם ציבור המעשנים מתחלק לשני חלקים עיקריים. אלה המעשנים רק בבית, ואלה המעשנים בכל מקום, כולל תחבורה ציבורית, ברחוב, בשפתיים, בטיור לים בטבע ואפילו במיסעדות לאוכל בריא. אמא שלי תמיד אומרת שכארץ שלה, בזמנה, רק זונות עישנו ברחוב.

אני נמנית עם החלק הזה. לא זונה אומנם, אבל מעשנת ברחוב. נו, אז איפה הבעיה, אתם שואלים. הבעיה היא לא מה החברות של אמא שלי ואלה שבאו מהארץ שלה יחשבו עליי. הבעיה היא פשוט שבתקופות מסויימות של השנה, אי-אפשר להדליק סיגריה ברחוב בגלל הרוחות המנשבות תמיד בריוק לכיוון הקצה התחתון של הסיגריה. מהסיבה הזאת אני נכנסת כמעט בכל חצי שעה לתוך איזה חנות, כאילו כדי לשאול שאלה חשובה, אבל למעשה להשתמש בחנות כמגן-רוח. אני נכנסת, שואלת את השאלה, מרליקה

סיפורים לעין ולאוזן

סיגריה, שומעת את התשובה, אומרת תודה ויוצאת. אבל פעם בחמש פעמים, המוכרים בחנות הם נחמדים מאוד, או שהסחורה נראית לי, או שאני נזכרת בריוק שכזה עוד אין לי, וכך אני מתפתה איזה פעמיים ביום לקנות משהו קטן. או בינוני או גדול. בחשבון החודשי של הסיגריות, בתוספת הרברים הנקנים בגלל בעיות הדלקה ברחוב, מתקבל סכום די מפחיד של שקלים. עכשיו זה נגמר. היפאנים (אלא מי?) המציאו מצית עם מגדורה, לרווחתם של המעשנים ברחוב, בשרה, במילואים ובשפתיים. אגב, אין לי מושג אם זה עובד, כי מהיום שהמצית אצלי, נפסקה הרוח כליל, משום מה. להשיג בכל הקיוסקים הנבחרים במחיר 4.5 שקל למצית.

הערה: מישרד-הבריאות מודיע שהעישון מוזק לבריאות.

לילדים מסוף כיתה ב', שיכולים כבר לקרוא בשטף כמו שקוראים המספרים בקלטת, ולעומת זאת כבר לא מתאים לילדי כיתה ד', שמסוגלים לקרוא את עליסה בארץ הפלאות בלי קיצורים ובלי עריכה לילדים.

נוח מאוד לקחת את הקלטת לנסיעות ארוכות ולהימנע משמיעת "הוא עשה לי", "אני רעב", "רוצה פיי" ו"מתי נגיע".

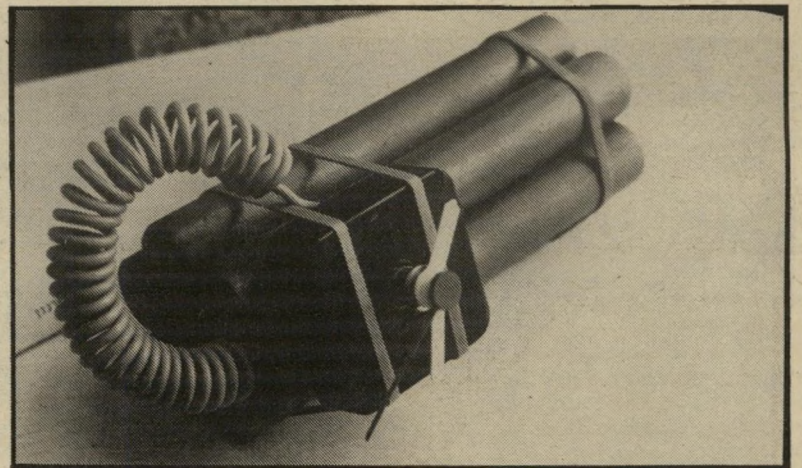
סדרת קלאסיקלטת, הוצאת מ. מזרחי, מחיר בין 13 ל-18 שקל. הסיפורים המוצעים: כיפה אדומה, ליכלוכית, עליסה בארץ הפלאות, היפהפיה הנרדמת, החתול במגפיים, פינקווי, סיפורי אלף לילה ולילה ועוד.

אומרים שההבדל בין סוחר גוי לסוחר יהודי הוא בכך, שסוחר גוי, כשהוא רוצה לפתוח עסק, הוא הולך ומברר איזה עסק עדיין אין בסביבה ומייד הוא פותח אחד כזה. לעומת זאת היהודי מברר איזה עסק הולך טוב, ומייד הוא פותח עוד אחד כזה באותו מקום.

מאחר ובהוצאות-הספרים בארץ יושבים בעיי קר יהודים, ברור לכל מאן דבעי שגם השבוע יצאו כמה סיפריקלטת. פיתאום יש לי הרגשה שבעוד עשר שנים יסתובבו בינינו אנשים צעירים שיהיו מסוגלים לקרוא טקסט רק אם אותו טקסט יושמע להם ברזמנית באוזניים.

מה שרצייתי לומר הוא שגם הוצאת מ. מזרחי הצטרפה למוציאים ספר וקלטת ביחד, שיצאה לשיוק עם 15 אגדות-ילדים מהמפורסמות בעולם, בליווי קלטת בה מספרים כוכבי הטלוויזיה כמו ויקי קם, מוני מושונוב, שרי צוריאלי, נתן דטנר ואחרים, את הסיפורים שהילד קורא בספר. הסיפור בקלטת מלווה במוסיקה של כמה מלחינים צעירים — אבנר קנר, אלונה טוראל, אילן וירצברג ורמי קלינשטיין.

עבודה יפה, הוצאה מהודרת, פורמט גדול — מתאים למתנות לגיל מאור מסויים וזאת מפני שלפי דעתי הצירוף של ספריקלטת ומתאים

שעון מצצה

לחתולים שומרי-מסורת

שמתי לב, שבלי להתכוון, יש לי בכל שבוע כמה מילים על ענייני אלוהים, דת, כשרות, חרדים, חילוניים ומה שביניהם.

בשבוע שעבר דיווחתי לכם על תנור-אפיה כשר למהדרין. הפעם, אם תסלחו לי על הביטוי, יש לי להציע לכם אוכל לחתולים שומרי-מסורת.

אם עדי היום הייתם בהרגשה נוראה שאתם כשר למהדרין, אפשר להשיג כבר אוכל כשר בחנויות, ובזכות זה יגיעו החתולים שלכם, אם ירצה השם, לגן-עדן, או לעולם הבא, או אולי אפילו לשיבה בבני-ברק. אגב, החתולים שלי, שעד היום לא היו ערים כלל לבעיית הכשרות בצלחת שלהם, אכלו את מעדני-הבשר של בונזו-קט, ולפי מיטב הבנתי אפילו נהנו מהארוחה, למרות כשרותה. אבל מאז, החתול הזכר שלנו, שאול, מסתכל עליי בחשד ויכול להיות שמה שעובר לו בראש זה האם השלב הבא יהיה ברית-מילה ואולי אפילו גיור.

בקיצור, מהיום אפשר להשיג בחנויות ובמרכולים קופסות-שימורים של אוכל כשר לחתול, במחיר 1.31 שקל הקופסה. בשבוע הבא, בלי נדר, נדבר על גרניום שומר-שבת, או ספאגטי בצורת תפילין, אלוהים גדול.